

På nåden i Guds hjärta

På nåden i Guds hjärta,
Den Jesus bragt oss fram,
Då han för oss i smärta
Blev död på korsets stam,
Jag nu allena bygger
Min tro och salighet
Och lever därför tryggar,
Den onde till förtret.

På nåden i *mitt* hjärta
Jag stödde mig en tid;
Men då vid syndens smärta
Jag miste all min frid.
Jag var så länge nöjder,
Som jag mig kände rörd,
Men var jag mindre böj der,
Var strax min ro förstörd.

Jag kände ständigt skiften Av mörker och av ljus:
Ibland så gav mig skriften
Rätt söta glädjorus;
Ibland hon mig ej rörde
Med all sin salighet,
Och detta ängsligt förde
Bak ljus min rättighet.

Den egendom, som köptes
Med Jesu Kristi blod
Och gavs mig, när jag döptes,
Blott den är *fast* och god.
Den ligger i Guds hjärta
Och i det *fastebrev*,
Som under dödens smärta
Guds Son med blodet skrev.

Men Gud ske pris, som lärt mig,
Att felet nu förstå,
Och bättre grund beskärt mig,
Att nu få vila på:
På nåden i Guds hjärta,
Den Jesus bragt oss fram,
Då han för oss i smärta
Blev död på korsets stam.

Väl har jag ännu skiften
Uti mitt hjärtas hus,
Än varm och rörd av skriften,
Än kall och död och dus;
Men nu jag lärt betrakta:
Det skiftar ej hos Gud;
Och nu jag lärt förakta
Mitt eget hjärtas ljud.

Väl är min tro anfäktad, Men är dock nu en *tro*.
Vanmäktig och försmäktad,
Jag dock med den har ro.
Och kan jag rätt mig dölja I Kristus och bli still',
Så plär ock kärlek följa,
Fast *icke* som jag vill.

Nu — är det väl därovan
Stor sak hur det är här!
Och given är nu gåvan,
Och blidkad Fadern är.
Den stund vi vor' ovänner,
Vår Gud försonad blev.
Om intet alls jag *känner*,
Jag *tror* mitt fastebrev.

- C-O Rosenius 1844

© Pietisten 2013

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.
www.pietisten.com